

● "ערובות לחופשי" השייט בסיפרץ אר-
לת ובתעלת-סואץ. (נוסח העולה על ניסוח
סעיף 2 בהחלטה, המדובר רק על "נתיבי"
מים בינלאומיים באזור, אין ספק כי
המלך עשה זאת על פי עצת האמריקאים,
כדי לחסל את טענת התעמולה הישראלית,
כאילו הערכים כלל אינם מתכוונים לתעלת-
סואץ, ואולי אף לא למיצר טיראן.)

אין בהצעות המלך חוסיון שום
דבר חדש! מיהרו דוברי ישראל
בכל העולם להכריזו. "מיתון טאקטי של עמדה
קשוחה!" הכריזו דובר משרד החוץ בירושלים.
"טכסיס של תעמולה!" הודיעו העיתונאים
המקבלים את השראתם מן הממשלה.
אולם הפעם, יותר מאשר בכל
פעם קודמת, נענתה התעמולה

המלומה

● "ערובה לאי-הפגיעות הסריטוראליות
של כל המדינות באזור, באמצעות כל ה-
אמצעים הנחוצים, לרבות הקמת אזורים
מפורזים." (העקב מילולי מסעיף 2 של
ההחלטה, הכוונה לפירוט הגדה המערבית
וחצי האי סיני.)

הישראלית בהד עויין. מעולם לא
היו מניות המדיניות הישראלית
בעולם יורדות כמו השבוע.

הכל בגלל נאום קטן של המלך הקטן.

● "פיתרון צודק לבעיית הפליטים."
(כנ"ל. הכוונה לבחירה בין שיבה ופיצויים).
כאומרו כי "ישראל לעולם לא
תוכל להשיג גם שלום וגם שמי-
חיים" קבע המלך, למעשה, כי
ישראל יכולה להשיג שלום בנכרי-
לות ה-4 כיוני. כך נאמרה, בפיר-
וש, המילה הקובעת: "שלום".
התמורה שנדרשה: נסיגה מכל השטחים.

ל גבי יודע-דבר, באמת לא היה
הרבה חדש ב"תוכנית שש הנקודות"
שבגיש המלך חוסיון בחשינון.
הנקודות חזרו כימעט מילולית על החלטת
מועצת-הביטחון מיום ה-22 בנובמבר 1967,
שהערכים הכריזו פעמים ללא-ספור שהם
מקבלים אותה. הן גם חזרו על מה שאמר
המלך חוסיון באוקטובר 1968 בשיחות חש-
איות שנתקיימו בלונדון.

אולם משרד-החוץ הישראלי קיווה כי המ-
לך לא יעז לעולם להגיד את אותם הדברים
בפומבי ובפירושי. כל עוד אמר אותן בשי-
חות חשאיות, שצמח קיומן הוכחש, לא
היתה בכך סכנה. כל עוד דיברו הערבים
רק על "קבלת החלטות מועצת הביטחון",
לא עשו רושם על דעת-הקהל העולמית, כח
הניסוח היה פורמלי ובלתי-משכנע.

הפעם נאמרו הדברים בצורה
חיובית, כתוכנית-שלום ערבית
מגובשת, ללא הודקקות לתכתיב

המלך חוסיון ופמלייתו מגיעים לארצות-הברית

תגיב באורח יותר ערמומי ואלגנטי כלפי
התמוננים הערביים.
אייאפשר להפריז במידת הסי-
כנה הטמונה בקביעה זו.
כי הנשק האחרון שנותר בידי ממשלת-
ישראל כדי לסכל את תוכנית-השלום של
ארבע המעצמות הוא הלחץ היהודי על
ממשלת ניקסון. עד כה הוכיח את עצמו
נשק זה כימעט בכל המקרים (מלבד בימל
אייגוואר, למחרת מבצע-סיני).
מומחי ממשלת-ניכסון מקווים
כי יהדות אמריקה לא תצוית ל-
ישראל, אם תירוש לפעול נגד
שלום, ולמען מדיניות של סיפוח.

והתכוון לגבולות החלוקה. זה היה מגוחך,
כי החלטת מועצת-הביטחון מדברת בפירוש
על גבולות ה-4 כיוני.
זה הספיק כדי לבלבל את מוח הקהל הי-
שראלי, התלוי במידע של עיתוניו, אך לא
בילבל שום מומחה בעולם. הדיפלומטים
הבינו כי קשה מאוד לדעת-הקהל הערבית
בלבוע הכרות-שלום כה קיצונית, וכי אין
חשיבות לדיבורים של עיתונים ערביים, ש-
נועדו להקהות את העוקץ כלפי פנים.
לעומת זאת שמו עיתוני העולם לב לעוב-
דה כי הדובר הראשי של ממשלת מצרים,
שנשאל על הנאום, השיב: "אין תגובה."
חוסרי-התגובה במיקרה זה מר-
ווה אישור וזיכר, מכיוון שהחוסיון

ב שביד ממשלת-ישראל, שאין בה
אף שר אחד המוכן לשלום תמורת
נסיגה מכל השטחים, היה נאום זה
מהלומה מדינית, המגיעה לממדי אסון מדיני.
כל עוד דיברו הערבים בלשון דרימשי-
עית, ניתן היה לטעון כי אין כוונתם לש-
לום. ממילא לא נתעוררה השאלה המפורשת
איוה מחיר מוכנה ישראל לשלם, ולא נא-
לצה ממשלת-ישראל להגיד גלויות שהיא

המלך חוסיון העמיד את ממשלת-ישראל בפני הבחירה: להחזיר לו ולנאצר את

כל השטחים תמורת שלום * אשרד החוץ מנסה לשווא למשמש את הרושם

בעולם * יהודים מסתייגים מישראל * לממשלה אין מדיניות אלטרנטיבית

כי השלום יהיה כה פופולרי בקי-
רב דעת-הקהל האמריקאית, שגם
היהודים לא יעזו לקום נגדו.
הרמזים הראשונים של הסתייגות יהודית
מקו ירושלים עלולים להגביר חשש זה —
ולחייא את מדיניות הליכוד-הלאומי אל
עברי פי פחת.

הבחירה לחלוטין כי הוא מדבר על
דעת נשיא מצריים.

קומבא ("מאבק") עיתון צרפתי סוציאלי-
סטי ופרוי-ישראל, קבע: "התגובות הישרא-
ליות הראשונות אינן נראות קונסטרוקטי-
ביות".

מתכונת הסיפוח שטחים ערביים נרחבים.
הפעם לא זה בלבד שהמלך הי-
ציע בפירוש שלום, אלא שגם רמז
בכיוון כי קיבל אישור לכך מט-
עם גמאל עבדאל-נאצר.

הא"ם או המעצמות.
כפי שהודיעו עיתוני-העולם האחראיים,
נוצר עתה מצב המעמיד את ישראל בכיוון
בפני הבחירה: שלום בלי סיפוח שטחים
— או סיפוח-שטחים בלי שלום.

ע 7 אף תשפוכת המלל של אבא אבן,
נשארה בעינה עובדה חמורה: לממשלת-
ישראל לא היתה תשובה למצב החדש.
היא לא יכלה לקבל בשום פנים
רעיון של שלום בלי סיפוח, מבלי
להתפרק ולגרום לזעזוע מדיני כי-
אין. אך לא היתה לה תוכנית-
שלום אלטרנטיבית, שתשמיט את
הקרקע מתחת למלך חוסיון.

התוכנית האלטרנטיבית היחידה האפשרית
היא שלום ישראלי-פלסטיני נגד חוסיון.
כל שרי הממשלה פוסלים שלום זה יותר
משלום עם חוסיון — בניגוד לדעת אנשי-
ביטחון מרוחקי-ראות (ראה עמודים 12-11).
בהעדר תנופה נגדית, תתקדם מכוונת-
הכפייה של המעצמות. הפרי הראשון של
נאום חוסיון בא כבר למחרת היום, כאשר
התניב הנשיא ניקסון בכירור, ובצורה
חד-משמעית, מאהורי "השלמות הסריטוריא-
לית של ירדן". ניסוח זה דוחה כל סיפוח,
ובכלל זה סיפוח ירושלים המזרחית וגם
כל רעיון של מדינה פלסטינית עצמאית.

בית... בכך מאשרת ישראל שהיא מתכוונת
נת להחזיק בשטחים שכבשה.

רועה מכל היתה תגובה אחרת, שיש
בה חומר-נפץ מסוכן לעתיד ישראל.
בפעם הראשונה הסתייגו חר-
גים יהודיים מעמדת ישראל.
דיווח הארץ מפאריס: "כמה מהחוגים הי-
יהודיים הצרפתיים מביעים באורח פרטי את
דאגתם נוכח מה שהם מכנים "עמדתה השל-
לית" של ישראל. הם היו רוצים שישראל

התעמולה הישראלית עשתה מיד מאמצים
קוחתניים כדי לבטל את ערכה של הצהרת
המלך, בין השאר:
● תועמלני ישראל קבעו כי המלך "לא
פירט" כמה מהצעותיו. היתה זאת טענה
אומללה במיוחד מפי דובריה של ממשלה,
המסרבת בעקשנות להודיע אף באופן כל-
לי מה הם תנאי-השלום שלה.
● עיתוני ישראל היפשו בזוכית מגד-
לת סימנים לכך שנאום חוסיון "הוכחש".
הובא ציטוט של שבועון ירדני חסר כל
חשיבות, שטען כי המלך "לא הובן כראוי

גם מצב זה אינו חדש. הוא כבר קיים
כימעט שנתיים. אולם עכשיו הפכו הדברים
ברורים — וחוררים לראשונה לתודעת הי-
עולם. שש הנקודות של המלך היו:
● 1. לא מצב הלוחמה. (נוסח המופיע
בסעיף 1 של החלטת מועצת הביטחון).
● "כיבוד והכרה של ריבונותן ואחדותן
הסריטוראלית ועצמאותן המדינית של כל
המדינות באזור." (כנ"ל).
● "הכרה בזכות כולן לחיות בשלום
בתוך גבולות בטוחים ומוכרים. חופשיות
מאוימים או מפעולות מלחמה." (כנ"ל).

במעמדה זו נשמר לה עתה רק שותף אחד:
אל-פתח. הוזהר רדיו אל-פתח: חוסיון יצטרך
להסביר לעולם הערבי מה פשר הצעותיו
לעשות שלום עם האויב הציוני.